

Orde

voor de Dienst van Gedachtenis
op de Zondag van de Voleinding

Troost



Voorganger: ds. Bert van der Linden
Ouderling van dienst: Ria de Groot – den Toom
Organist: Nico Olie
Pianist: Jasper van Oerle
Soliste: Esther Brouwer de Koning

Waalwijk 22 november 2015

WIJ ZOEKEN GOD

- voorbereiding -

Orgelspel

Luiden van de klokken

Stilte

Aansteken van de paaskaars en welkom

Aanvangslied: Psalm 42 : 1 en 7 (staande)

1 E - ven-als een moe-de hin - de
naar het kla - re wa - ter smacht,
schreeuwt mijn ziel om God te vin - den,
die ik a - dem-loos ver-wacht.
Ja, ik zoek zijn aan-ge-zicht,
God van le - ven, God van licht.
Wan-neer zal ik Hem weer lo - ven,
jui-chend staan in zijn voor - ho-ven?

Hart, onrustig, vol van zorgen,
vleugellam geslagen ziel,
hoop op God en wees geborgen.
Hij verheft wie nederviel.
Eens verschijn ik voor den Heer,
vindt mijn ziel het danklied weer:
Hij, mijn God, Hij heeft mijn leven
altijd aan de dood ontheven.

Bemoediging en groet (staande)

We gaan zitten.

Gedicht door Toos Schoondermark

Onvergetelijk

Die ons in 't hart geschreven staan, en onze dagen deelden
maar in de dood zijn voorgegaan, zij lieten ons de beelden
van zoet en droef herinneren, van zoeken, hopen, wachten.
Zal in de starre, koude dood hun naam nog overnachten?

Nooit wordt de droefheid bodemloos: God houdt zijn handen open
en brekend leven, doods en broos, draagt hij door vrees en hope.
Herinnert Hij zich niet hun naam als wachters op de morgen?
Die in de nacht zijn voorgegaan zijn in Gods trouw geborgen.

De naam, waarmee zij zijn genoemd staat in Gods hand geschreven
en zal door alle donker heen toch onuitwisbaar leven.
In Christus blijft hun naam bewaard, naar Hem mogen zij heten.
Hij wekt hen uit de slaap en zal hen van de dood genezen.

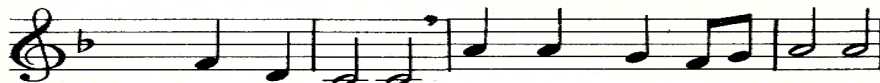
Sytze de Vries

Kinderlied: Van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde

I,30 VAN DE NIEUWE HEMEL EN DE NIEUWE AARDE



1. Nu gaan de bloe-men nog dood, nu gaat de



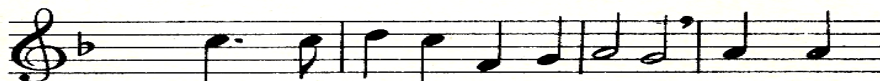
zon nog on-der. En geen mens kan zon-der



wa-ter en zon-der brood



Stil maar, wacht maar, al-les wordt



nieuw, de he-mel en de aar-de. Stil maar,



wacht maar, al-les wordt nieuw, de he-mel



en de aar-de.

Nu ben je soms nog alleen.
Nu moet je soms nog huilen
en als je weg wilt schuilen
kun je haast nergens heen.

Daar is geen dorst of verdriet.
Daar zal God om ons geven.
Daar is gelukkig leven
en het eindigt niet.

Refrein.

Refrein.

GOD ZOEKT ONS

- dienst van het Woord –

Gebed

De kinderen komen naar voren.

Gedachtenispaneel

Kom tot de Vader

Onder dit lied gaan de kinderen naar de jeugdkerk.

Woorden uit Genesis 24 door Annemarieke de Wit

24¹ Abraham was inmiddels op hoge leeftijd gekomen en de HEER had hem in alle opzichten gezegend. ² Nu zei Abraham tegen zijn oudste knecht, die het beheer had over zijn hele bezit: 'Leg je hand in mijn lies: ³ ik wil dat je me bij de HEER, de God van hemel en aarde, zweert dat je voor mijn zoon geen vrouw zult zoeken onder de Kanaänieten, tussen wie ik hier woon; ⁴ ik wil dat je naar het land gaat waar ik vandaan kom, naar mijnfamilie, en dat je daar voor mijn zoon Isaak een vrouw zoekt.' ⁵ De knecht antwoordde: 'Misschien weigert die vrouw met mij mee te komen naar dit land. Moet ik uw zoon in dat geval terugbrengen naar het land dat u verlaten hebt?' ⁶ 'Nee,' zei Abraham, 'je mag mijn zoon onder geen beding daarheen terugbrengen.' ⁷ De HEER, de God van de hemel, die mij heeft opgedragen weg te gaan bij mijn naaste verwanten en mijn geboorteland te verlaten en die mij onder ede beloofd heeft dat hij dit land hier aan mijn nakomelingen zal geven, hij zal zijn engel voor je uit sturen, zodat je daar een vrouw voor mijn zoon zult vinden.

⁶² Isaak, die in de Negev woonde, was naar de bron Lachai-Roï geweest. ⁶³ Tegen het vallen van de avond ging hij het veld in om daar te treuren. Toen hij opkeek zag hij plotseling kamelen naderen. ⁶⁴ Ook Rebekka keek op. Zodra ze Isaak zag, liet ze zich van haar kameel glijden. ⁶⁵ 'Wie is die man die ons daar in het veld tegemoet komt?' vroeg ze aan de knecht. 'Dat is mijn meester,' antwoordde hij. Daarop bedekte ze zich met haar sluier. ⁶⁶ De knecht vertelde Isaak wat hij allemaal gedaan had. ⁶⁷ Daarna bracht Isaak Rebekka naar de tent van Sara, zijn moeder. Hij nam haar tot vrouw en ging van haar houden. Zo vond Isaak troost na de dood van zijn moeder.

Verstild in steen

Het hart was koud, het woord was stil.
De wind stak op, de regen viel.
De lucht was grijs, het vuur verdween.
Ik zag jou naam verstild in steen.

De hemel leek zo ver van mij.
De grijze grond was zo dichtbij
Ik was nog nooit zo klein geweest.
Ik zag jou naam verstild in steen.

Opeens een stem van binnen uit.
Een stille schreeuw, een zacht geluid.
Mijn hart stond op, de angst verdween.
Ik zag jou naam verstild in steen.

Ik liet jou los, ik liet jou gaan.
Ik zal talloos, wat geweest is blijft bestaan.
Ik zag het licht, ik vond de rust.
Ik zag de ruit, zag de wolken in de lucht.
Mijn hart stond op, de angst verdween.
Zag jou in alles om mij heen.
Mijn hart stond op, de angst verdween.
Zag jou in alles, in alles om mij heen.

Woorden uit Openbaring 21

21¹ Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbij, en de zee is er niet meer. ² Toen zag ik de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, bij God vandaan. Ze was als een bruid die zich mooi heeft gemaakt voor haar man en hem opwacht. ³ Ik hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: 'Gods woonplaats is onder de mensen, hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal als hun God bij hen zijn. ⁴ Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij.' ⁵ Hij die op de troon zat zei: 'Alles maak ik nieuw!'

Samenzang: Lied 913 : 1, 2 en 4

1 Wat de toe-komst bren - gen mo - ge,
mij ge - leidt des He - ren hand;
moe-dig sla ik dus de o - gen
naar het on - be - ken - de land.
Leer mij vol - gen zon - der vra - gen;
Va - der, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het he - den dra - gen
met een rus - tig, kal - me moed!

Liedboek Online

2
Heer, ik wil uw liefde loven,
al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft geloven,
ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij uw wegen duister,
zie, ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al uw luister,
als ik in uw hemel kom!

4
Waar de weg mij brengen moge,
aan des Vaders trouwe hand,
loop ik met gesloten ogen
naar het onbekende land.

Verkondiging: Troost

Samenzang: Lied 657 : 1, 2 en 3



1 Zo - lang wij a - dem - ha - len
scheidt Gij in ons de kracht
om zin-gend te ver - ta - len
waar-toe wij zijn ge - dacht:
el - kaar zijn wij ge - ge - ven
tot kleur en sa - men-klank.
De lof-zang om het le - ven
geeft stem aan on - ze dank.

2

Al is mijn stem gebroken,
mijn adem zonder kracht,
het lied op and're lippen
draagt mij dan door de nacht.
Door ademnood bevangen
of in verdriet verstild:
het lied van Uw verlangen
heeft mij aan 't licht getild!

3

Het donker kan verbleken
door psalmen in de nacht.
De muren kunnen vallen:
zing dan uit alle macht!
God, laat het nooit ontbreken
aan hemelhoog gezang,
waarvan de wijs ons tekent
dit lieve leven lang.

De kinderen komen onder het lied terug en hangen een blad met de naam van een overleden gemeentelid aan de boom op het gedenkpaneel.

WIJ ZOEKEN ELKAAR

- het gedenken van de overledenen -

Gedenken

Wij gedenken hen die bij ons hoorden en in het afgelopen jaar gestorven zijn. Zij schonken ons hun aanwezigheid, liefde, vriendschap, wijsheid. Zij deelden hun leven met ons, dagen en nachten, vreugde en pijn, voorspoed en tegenspoed. Vol herinneringen zijn onze gedachten, vol droefheid, omdat hun aardse leven ten einde ging, vol dankbaarheid om wat zij ons gaven, gedurende de tijd dat zij bij ons waren.

Wij geloven dat de namen waarmee wij hen kenden, niet vergeten raken; dat hun leven niet voor niets is geweest; dat de liefde sterker zal zijn dan de dood; en dat zij deel hebben aan Gods goedheid.

Als een hert dat verlangt naar water

Licht (staande)

Wij gedenken onze geliefden in het Licht. God zei: 'Er zij licht!' En er was licht. In dit licht zullen wij in tijd en eeuwigheid opgenomen zijn. Om dit vertrouwen tot uitdrukking te brengen, ontsteken wij voor hen die ons dit jaar zijn ontvallen, een licht aan de paaskaars. Met dit teken maken wij zichtbaar dat onze geliefden deelhebben aan Gods licht.

Voor iedere overledene wordt er een lichtje aangestoken.

Elizabeth Oerlemans, Hendrikus van Baardwijk, Johannes Adrianus van der Velden, Gerritje Romers – Romers, Hendrik Antonie van Zelst, Huibert Antonie Schoondermark, Hannie Smits – van Kwawegen, Johannes Wilhelmus Vorstenbosch, Jacoba Dorothea Bouman – Wiskerke, Hendrik van der Schans, Dina Spierenbrug - Houtman, Maria Johanna Vos – Vos, Denis Vos, Antonie van der Velden, Maria Adriana Verhoeven – van Oversteeg, Adriana Reedijk – de Visser, Antonia Johanna van der Hoeven – Hoogendijk, Jan Frans Heurter, Jacob Romers, Barend Willem de Zeeuw, Jacobus Adrianus Timmermans, Antoon Michiel Kuijsten, Janna Wolterink – Visser, Gerrit Gouda en Hans Niehien.

Wij brengen anderen in het licht

In dit ogenblik gedenken wij ook anderen. Mensen uit de kring van familie en vrienden, mensen dichtbij en ver weg. Mensen van toen en nu, van hier en ginds, mensen van wie we ooit afscheid moesten nemen, mensen die onder ons zijn en het zwaar hebben en die we meer licht in hun bestaan gunnen.

We noemen in het bijzonder de naam van de oud-predikant van deze kerk, Philippus Kroes.

Stilte

Samenzang: Blijf dicht bij mij (staande; melodie gezang 392)

Blijf dicht bij mij, 't wordt donker om mij heen,
Zekerheid wankelt, laat me niet alleen.
Als alles lijkt of niemand me meer ziet,
Blijf dan heel dicht bij mij, verlaat me niet.

Blijf naast me staan, mijn veiligheid verdween,
Als alles weg is, waar kan ik dan heen.
Help me bij 't dragen van mijn groot verdriet.
Blijf heel dicht naast me staan, verlaat me niet.

Geef me je hand en blijf zo dicht bij mij,
Blijf bij me waken, straks is het voorbij.
Steun met de stap naar 't onbekend gebied.
Blijf heel dicht bij me en verlaat me niet.

We gaan weer zitten.

Gebeden

Onze Vader (soliste)

Collecten en Ooit komt er een dag

GAAN MET GOD
- gezegend verder -

Slotlied: Lied 418 (staande)

The image shows a musical score for a song. It consists of four staves of music, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The time signature is 2/2. The lyrics are written below the notes. The first staff starts with a common time signature 'C' which is then changed to '2/2'. The lyrics are: '1 God, schenk ons de kracht dicht bij U te blij-ven, dan zal ons geen macht uit el-kan-der drij-ven. Zijn wij in U een, sa-men op uw we-gen dan wordt ons tot ze-gen la-chen en ge-ween.'

1 God, schenk ons de kracht dicht bij U te blij-ven,
dan zal ons geen macht uit el-kan-der drij-ven.
Zijn wij in U een, sa-men op uw we-gen
dan wordt ons tot ze-gen la-chen en ge-ween.

Niemand kan alleen, Heer, uw zegen dragen;
zegen drijft ons heen naar wie vrede vragen.
Wat Gij schenkt wordt meer naar gelang wij delen,
horen, helpen, helen, vruchtbaar in de Heer.

Vrede, vrede laat Gij in onze handen,
dat wij die als zaad dragen door de landen,
zaaiend dag aan dag, zaaierend in de brede,
totdat in uw vrede ons hart rusten mag.

God, schenk ons de kracht dicht bij U te blijven,
dan zal ons geen macht uit elkander drijven.
Zijn wij in U een, samen op uw wegen
dan wordt ons tot zegen lachen en geweent.

Heenzending en zegen

Het lichtje en het blad met de naam van de overledene erop kunt u van het gedenkpaneel afhalen en als herinnering mee naar huis nemen.